

**YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu neljäs jaosto)**

21 päivänä marraskuuta 2002 *

Asiassa T-88/98,

Kundan Industries Ltd,

Tata International Ltd,

kotipaikka Mumbai (Intia), edustajinaan asianajajat J.-F. Bellis ja P. De Baere,
prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajina,

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehenään S. Marquardt, avustajanaan asian-
ajajat H.-J. Rabe ja G. Berrisch,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jota tukee

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään V. Kreuschitz ja N. Khan, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana,

jossa kantajat vaativat yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan Kiinan kansantasavallasta, Intiasta, Korean tasavallasta, Malesiasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden ja niiden osien tuontiin sovellettavan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 393/98 (EYVL L 50, s. 1) 1 artiklan,

**EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIN** (laajennettu neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Vilaras sekä tuomarit V. Tiili, J. Pirrung, P. Mengozzi ja A. W. H. Meij,

kirjaaja: H. Jung,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 28.2.2002 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1; jäljempänä perusasetus) 2 artiklan 8 ja 9 kohdassa säädetään vientihinnan laskentatavoista.

2 Perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdassa säädetään muun muassa, että ”vientihinta on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta tuotteesta, joka on myyty vientiin viejämaasta yhteisöön”.

3 Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa säädetään seuraavasti:

”Jos vientihintaa ei ole tai jos näyttää siltä, että vientihinta ei ole luotettava, koska viejän ja tuojan tai kolmannen osapuolen välillä on yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely, vientihinta voidaan muodostaa sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle, tai jos tuotteita ei jälleenmyydä riippumattomalle ostajalle tai niitä ei jälleenmyydä samanlaisessa kunnossa, jossa ne olivat tuotaessa, millä tahansa

muulla hyväksyttävällä perusteella. Tällaisissa tapauksissa tehdään oikaisuja tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kaikenlaisten kustannusten, myös verojen ja tullien, ja voittomarginaalin huomioon ottamiseksi luotettavan vientihinnan laskemiseksi yhteisön rajalla. Oikaistaviin kustannuksiin kuuluvat tuojan vastuulla tavallisesti olevat kustannukset, jotka kuitenkin maksaa sellainen osapuoli joko yhteisössä tai sen ulkopuolella, jolla näyttää olevan yhtiösuhte tai hyvitysjärjestely tuojaan tai viejään, ja erityisesti seuraavat tekijät: tavanomainen kuljetus, vakuutus, käsittely, lastaus sekä liitännäiskustannukset, tullit, polkumyynitullit sekä muut tuojamaassa tavaroiden tuonnin tai myynnin vuoksi maksettavat maksut sekä kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa.”

- 4 Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa säädetään niistä arviointiperusteista, joiden nojalla toimielinten on tehtävä vientihinnan ja normaaliarvon välinen tasa-
puolinen vertailu. Siinä säädetään muun muassa seuraavaa:

”Vertailu on tehtävä kaupan samassa portaassa ja mahdollisimman samanaikaisten myyntien suhteen ja ottaen asianmukaisesti huomioon muut mahdolliset hintojen vertailuun vaikuttavat erot. Elleivät muodostettu normaaliarvo ja vientihinta ole verrattavissa, kussakin tapauksessa on asianmukaisesti otettava huomioon, oikaisujen muodossa, tapauksen asianhaarat tutkien, hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet. Oikaisujen toistamista on vältettävä, etenkin silloin, kun kyseessä ovat alennukset, hyvitykset, määrät ja kaupan portaisiin liittyvät erot.”

- 5 Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa säädetään muun muassa, että ”oikaisu tehdään kyseessä olevan viennin osalta maksettujen palkkioiden erojen mukaisesti”.

6 Perusasetuksen 18 artiklassa määrätään säännöt, joita sovelletaan toimielinten ja niiden yritysten väliseen yhteistyöhön, joita polkumyyntitutkimus koskee. Tämän artiklan 3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos tietyn osapuolen, jota asia koskee, esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, sillä edellytyksellä, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan.”

7 Perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdassa, joka koskee asianosaisten tietojensaantioikeutta, säädetään vihdoin seuraavaa:

”Lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä mahdollisimman nopeasti ottaen huomioon tarve suojata luottamukselliset tiedot ja tavallisesti viimeistään kuukautta ennen lopullista päätöstä tai lopullisia toimenpiteitä koskevan komission ehdotuksen jättämisestä 9 artiklan mukaisesti. Jos komissio ei voi välittää tiettyjä tosiasioita tai huomioita sillä hetkellä, se on tehtävä mahdollisimman pian. Ilmoittaminen ei ole esteenä komission tai neuvoston mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle, ja jos kyseinen päätös perustuu eri tosiasioihin ja huomioihin, näistä on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista.”

8 Perusasetuksen 20 artiklan 5 kohdassa täsmennetään tältä osin seuraavaa:

”Lopullisen ilmoittamisen jälkeen tehdyt havainnot voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos ne saadaan määrääjassa, jonka komissio vahvistaa kunkin

tapauksen yhteydessä, ottaen asianmukaisesti huomioon asian kiireellisyys, mutta joka on vähintään kymmenen päivää.”

Riidan taustalla olevat tosiseikat

- 9 Kundan Industries Ltd ja Tata International Ltd (jäljempänä Kundan ja Tata) ovat Intian oikeuden mukaan perustettuja yhtiöitä.
- 10 Kundan valmistaa kiinnikkeitä ruostumattomasta teräksestä ja myy ne Tatalle, joka harjoittamansa vientitoiminnan yhteydessä jälleenmyy ne yhteisön riippumattomille tuojille. Kantajien välisiä liikesuhteita sääntelee 25.10.1994 tehty yksinmyyntilausekkeen sisältävä sopimuspöytäkirja (memorandum of understanding). Kantajat allekirjoittivat 16.11.1995 tähän pöytäkirjaan lisäyksen, joilla ne muuttivat sen 5 ja 7 kohtia, joissa määrätään Kundanin raaka-aineiden toimitusedellytyksistä ja Kundanin Tatalta laskuttamien tavaroiden ostohinnan laskentatavoista sekä Tatan voittomarginaalista.
- 11 Komissio julkaisi Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä 7.12.1996 ilmoituksen Kiinan kansantasavallasta, Intiasta, Malesiasta, Korean tasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden ja osien tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EYVL C 369, s. 3).
- 12 Menettelyn aloittamisen jälkeen komissio lähetti kantajille yhteisön ulkopuolisille tuottajille ja viejille tarkoitetut kysymyslomakkeet. Kantajat vastasivat komissiolle erikseen.

- 13 Tutkintaa suorittavat komission virkamiehet matkustivat helmikuussa 1997 Intiaan suorittaakseen tarkastuksia kantajien toimitiloissa.
- 14 Komissio julkaisi 5.9.1997 väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Kiinan kansantasavallasta, Intiasta, Malesiasta, Korean tasavallasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden ja niiden osien tuonnissa 4 päivänä syyskuuta 1997 annetun asetuksen (EY) N:o 1732/97 (EYVL L 243, s. 17; jäljempänä väliaikainen asetus). Tämän asetuksen 1 artiklassa Kundanin maksettavaksi määrättiin 53,6 prosentin suuruinen väliaikainen tulli.
- 15 Komission yksiköt lähettivät 9.9.1997 päivätyllä kirjeellä kantajille tietoja niistä oleellisista tosiseikoista ja syistä, joiden nojalla väliaikainen polkumyynnitulli oli otettu käyttöön.
- 16 Kantajat toimittivat 10.10.1997 komissiolle väliaikaista tullia koskevat huomautuksensa. Ne vastustivat erityisesti niitä oikaisuja, joita komissio oli tehnyt Kundanin vientihintaan.
- 17 Komission yksiköt lähettivät 29.10.1997 kantajille kirjeen, jossa niiltä pyydettiin tietoja niiden käyttämästä hintastrategiasta. Tässä kirjeessä komissio ilmoitti kantajille havainneensa, että Kundanin Tataalta laskuttamat hinnat olivat noin 10 prosenttia korkeampia kuin Tatan yhteisön ostajilta laskuttamat hinnat, ja pyysi näitä selittämään syyn tähän.
- 18 Kantajat vastasivat 3.11.1997 päivätyllä kirjeellä niiden hintapolitiikan selittyvän sillä, että Tata käytti Intian hallituksen käyttöön ottamaa tuontitullien maksujärjestelmää (nk. Passbook-järjestelmä), jonka avulla se voi hyvittää

yhteisön markkinoilla käytettäviä, Kundanin laskuttamia hintoja alhaisempia hintoja.

- 19 Komission yksiköt lähettivät 23.12.1997 kantajille tiedoksi asiakirjan, jossa esitettiin ne oleelliset tosiseikat ja syyt, joiden nojalla komissio aikoi ehdottaa neuvostolle kantajia koskevan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottamista. Tässä asiakirjassa todettiin, ettei vientihintaa ollut enää laskettu Kundanin Tatalta laskuttamista hinnoista, vaan Tatan yhteisön ostajilta laskuttamista hinnoista. Komission yksiköt selittivät siinä myös ne syyt, joiden vuoksi ne olivat päättäneet vähentää näin lasketusta vientihinnasta 2 prosentin suuruiseksi arvioidun palkkion.
- 20 Kantajat esittivät huomautuksensa 13.1. ja 2.2.1998 päivätyillä kirjeillä kiistäen Tatan jälleenmyyntihintojen käyttämisen vientihinnan laskemisessa, arvioon perustuvan palkkion vähentämisen ja komission kanssa yhteistyössä olleiden intialaisten eri viejien osalta todettujen polkumyyntimarginaalien eron.
- 21 Komissio vastasi näihin kirjeisiin 10.2.1998 päivätyllä kirjeellä.
- 22 Neuvosto antoi 16.2.1998 Kiinan kansantasavallasta, Intiasta, Korean tasavalta, Malesiasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden ja niiden osien tuontiin sovellettavan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta annetun asetuksen (EY) N:o 393/98 (EYVL L 50, s. 1; jäljempänä lopullinen asetus tai riidanalainen asetus). Tässä asetuksessa määrättiin, että kantajien viemien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden tuonnista oli kannettava 47,4 prosentin suuruisen lopullinen polkumyyntitulli.

Oikeudenkäynti

- 23 Kantajat nostivat nyt käsiteltävänä olevan kanteen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 7.6.1998 jättämällänsä kannekirjelmällä.
- 24 Komissio jätti 29.9.1998 väliintulohakemuksen, jossa se pyysi saada esiintyä neuvoston vaatimuksia tukevana väliintulijana.
- 25 Koska varsinaiset asianosaiset eivät vastustaneet tätä hakemusta, komission väliintulo hyväksyttiin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun neljännen jaoston puheenjohtajan 16.11.1998 antamalla määräyksellä.
- 26 Komission luovuttua esittämästä väliintulokirjelmää kirjallinen käsittely päätettiin 26.5.1999.
- 27 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (neljäs jaosto) on esittelevän tuomarin kertomuksen perusteella päättänyt aloittaa suullisen käsittelyn.
- 28 Prosessinjohtotoimenpiteenä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kehotti neuvostoa vastaamaan kirjallisiin kysymyksiin. Neuvosto täytti tämän pyynnön asetetussa määräajassa. Neuvostoa kehoitettiin myös esittämään tietoja siitä, miten riidanalaisen asetuksen antamiseen sittemmin päättyneen hallinnollisen tutkinnan kohteina olleiden kahden muun intialaisen tuottajan/viejän laskennallinen normaaliarvo oli määritetty. Neuvosto ilmoitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle 13.2. ja 20.2.2002 päivätyillä kirjaamolle osoitetuilla kirjeillä, että se piti näitä tietoja luottamuksellisina eikä sillä ollut lupaa niiden

esittämiseen. Asianosaisille ilmoitettiin 22.2.2002 päivätyllä kirjaamon kirjeellä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin varasi itselleen mahdollisuuden toteuttaa myöhemmin mahdollisia toimenpiteitä neuvoston esille tuoman luotamuksellisuutta koskevan kysymyksen osalta.

- 29 Asianosaisten lausumat ja vastaukset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin kysymyksiin kuultiin 28.2.2002 pidetyssä istunnossa. Tuolloin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun neljännen jaoston puheenjohtaja ilmoitti asianosaiselle olevan mahdollista, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päättäisi määrätä esitettäviksi ne tiedot, joiden luotamuksellisuuteen neuvosto oli vedonnut. Tästä syystä suullisen käsittelyn lopettaminen siirrettiin myöhempään ajankohtaan.
- 30 Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei pitänyt edellä tarkoitetun prosessinjohtotoimen määräämistä tarpeellisena, asianosaisille ilmoitettiin 12.3.2002 päivätyllä kirjeellä, että suullinen käsittely oli lopetettu tuona samana päivänä.

Asianosaisten vaatimukset

- 31 Kantajat vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— kumoaa riidanalaisen asetuksen, koska sillä otetaan käyttöön kantajien valmistamia ja viemiä ruostumattomasta teräksestä valmistettuja kiinnikkeitä koskeva lopullinen polkumyyntitulli

— velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

32 Neuvosto vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

— hylkää kanteen

— toissijaisesti kumoaa riidanalaisen asetuksen 1 artiklan siltä osin kuin sillä otetaan käyttöön 45,5 prosenttia suurempi lopullinen polkumyyntitulli kantajien valmistamien ja viemien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden tuonnissa

— velvoittaa kantajat korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen tarkastelu

33 Kantajat vetoavat kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen. Ensimmäisen perusteen mukaan perusasetuksen 2 artiklan 8 ja 9 kohtaa on rikottu. Toisen perusteen mukaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohtaa on rikottu. Kolmannen perusteen mukaan perusasetuksen 18 artiklan 3 kohtaa on rikottu. Neljännen perusteen mukaan perusasetuksen 20 artiklan 4 kohtaa on rikottu.

Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 8 ja 9 kohtaa on rikottu

Asianosaisten lausumat

34 Kantajat väittävät neuvoston rikkoneen perusasetuksen 2 artiklan 8 ja 9 kohtaa, koska se on riidanalaisessa asetuksessa vahvistanut heidän vientihintansa suh-

teessa Tatan yhteisön markkinoilla käyttämään hintaan eikä suhteessa Kunnan Tatalta laskuttamaan hintaan. Kantajat väittävät, että perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan perusteella ja yhteisöjen toimielinten vakiintuneen käytännön mukaan kun tuottaja myy tuotteensa yhteisöön vietäväksi riippumattomalle yritykselle tai samassa maassa (tai muussa kolmannessa maassa) olevalle muulle välittäjälle, sovellettava vientihinta on se hinta, jonka tuottaja on laskuttanut siltä yritykseltä, joka myy tuotteen edelleen yhteisössä olevalle asiakkaalle ja huolehtii vientimuodollisuuksista.

- 35 Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaan toimielimet voivat poiketa edellä esitetystä käytännöstä vain silloin, kun vientihinta ei ole luotettava siitä syystä, että viejän ja tuojan tai kolmannen osapuolen välillä on yhtiösuhde tai niiden välillä on tehty hyvitysjärjestelyjä.
- 36 Kantajat huomauttavat tältä osin ensinnäkin, ettei niiden välillä ole perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa tarkoitettua yhtiösuhdetta ja että niiden liikesuhteita sääntelevän yksinmyyntisopimuksen kaltaisen sopimuksen olemassaolo ei yksinään riitä osoittamaan, että niiden välillä olisi tässä säännöksessä tarkoitettu yhtiösuhde.
- 37 Toiseksi kantajat väittävät, että se seikka, että Tata voi Passbook-järjestelmään perustuvan tuontitullien palautuksen ansiosta jälleenmyydä kyseiset tuotteet yhteisössä alhaisempaan hintaan kuin millä se on ne ostanut Kundanilta, ei aiheuta sitä, että tätä viimeksi mainittua hintaa ei ole pidettävä perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa tarkoitetuina tavoin luotettavana. Kantajien mukaan toimielimet voivat tarvittaessa ryhtyä Passbook-järjestelmällä Tatalle myönnettyjä etuuksia koskeviin toimenpiteisiin yksinomaan muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuetululta tuonnilta suojautumisesta 6 päivänä lokakuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2026/97 (EYVL L 288, s. 1) nojalla.

- 38 Kolmanneksi kantajat kiistävät neuvoston väitteen, jonka mukaan kantajien välillä käytettyjä hintoja ei voida pitää luotettavina niiden muutosten vuoksi, joita kantajat tekivät vuonna 1995 sopimuspöytäkirjaansa. Ensinnäkin näillä muutoksilla siihen lisättiin yksinomaan hintojen laskentakaava, joka on jokaisen osto- ja/tai yksinmyyntisopimuksen normaali osa. Toiseksi sitä, että 75 prosenttia Tatan Passbook-järjestelmän nojalla saamien etuuksien määrästä sisällytettiin Kundanin Tataalta laskuttamiin hintoihin, on tarkasteltava tämän järjestelmän toiminnan ja niiden liikesuhteiden aikaisempien vaiheiden valossa.
- 39 Tältä osin kantajat täsmentävät ensinnäkin, että Passbook-järjestelmä on yksi intialaisten viejien hyväksi käyttöön otetuista erilaisista tullien palauttamisjärjestelmistä. Ne korostavat perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdassa säädettyä, että tällaisten järjestelmien olemassaollessa normaaliarvoa on oikaistava. Tällä oikaisulla normaaliarvoa vähennetään palautettavia tuontituloja vastaavalla määrällä ja näin pienennetään polkumyymintimarginaalia. Näin sellainen tuottaja, joka valmistaa tavaroita vieden ne suoraan yhteisöön ilman välittäjiä, voi tullien palauttamisjärjestelmän avulla määrätä vientihinnan, joka on alhaisempi kuin se hinta, jonka se määrää tuotteelle myydessään sen kotimaan markkinoilla, korottamatta kuitenkaan polkumyymintimarginaaliaan.
- 40 Tämän jälkeen kantajat väittävät, että koska niiden tapauksessa valmistus- ja vientitoimintoja harjoittaa kaksi erillistä yhtiötä, niihin voitiin soveltaa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdassa säädettyä oikaisua vain järjestelmällä niiden välisiä suhteita siten, että se niistä, joka ostaa raaka-aineet, saa myös tullien palautukset. Kantajat selittävät, että kun ne vuonna 1995 päättivät muuttaa niiden sopimuspöytäkirjassa alun perin sovittua raaka-aineiden hankintajärjestelmää sopimalla, että vastedes Kundan maahantoiisi ne suoraan, hintojen laskentakaavaa oli muutettava, jotta Kundan voisi saada tullien palautukset. Kantajat lisäävät, että näin ollen ne siis sopivat, että 75 prosenttia niiden tuontiluoottojen määrästä, jotka Tata oli lopputuotteiden viejänä saanut Passbook-järjestelmän nojalla, siirrettäisiin Kundanille korottamalla vastaavasti

Tatan Kundanille maksamaa hintaa. Tata oli suostunut tähän muutokseen, sillä se voi ”Star Trading House” (hyvämaineinen liikeyritys) -asemansa ansiosta saada Passbook-järjestelmästä sellaisia lisäetuuksia, joita Kundanin kaltainen pieni yritys ei voinut saada.

- 41 Lopuksi kantajat väittävät, että syytä siihen, miksi toimielimet eivät ole käyttäneet Kundanin Tatalta laskuttamaa vientihintaa, ei pidä etsiä niiden sopimuspöytäkirjasta, vaan pikemminkin siitä, että nämä toimielimet ovat pitäneet Tatan Passbook-järjestelmän nojalla saamia etuuksia sellaisina palautuksina, joita perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan nojalla ei voida hyväksyä. Tältä osin kantajat huomauttavat, että, kuten väliaikaisen asetuksen 42. perustelukappaleesta ilmenee, komissio hylkäsi perusasetuksen edellä mainitun säännöksen perusteella kantajien esittämän oikaisuvaatimuksen, jonka kohteena olivat Tatan Passbook-järjestelmän nojalla saamat etuudet. Kantajat tarkentavat nimittäin komission katsoneen, että kantajat eivät olleet näyttäneet toteen, että kyseisten tuotteiden valmistuksessa käytettävien raaka-aineiden tuonti ja Passbook-järjestelmän nojalla saadut palautukset olisivat olleet sidoksissa toisiinsa. Ne toteavat, että vasta väliaikaisen asetuksen julkaisemisen jälkeen komissio havaitsi, että kyseisen oikaisuvaatimuksen hylkäämisellä ei ollut mitään vaikutusta polkumyyntimarginaalin laskennassa. Komission yksiköt olivat reagoineet tähän tällöin siten, että ne vientihintaa määrittäessään olivat jättäneet huomioonottamatta Kundanin Tatalta laskuttaman hinnan ja sen sijaan ottaneet huomioon Tata käyttämän jälleenmyyntihinnan. Tältä osin kantajat siteeraavat 10.2.1998 päivättyä komission kirjettä, jossa komission yksiköt eivät olleet vedonneet Tatan ja Kundanin välisen hyvitysjärjestelyn olemassaoloon eivätkä maininneet niiden sopimuspöytäkirjaan vuonna 1995 tehtyjä muutoksia.
- 42 Komissio kiistää kantajien väitteet todeten, että Kundanin Tatalta laskuttamat hinnat ovat perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu tavoin epäluotettavia, sillä niihin sisältyy hyvitystä.
- 43 Neuvosto huomauttaa tältä osin, että kantajien sopimuspöytäkirjaan tekemien muutosten nojalla Kundanin Tatalta laskuttama hinta koostuu todellisuudessa

seuraavista kahdesta osasta: Tatan toimittamien tuotteiden tosiasiallisesta hinnasta ja määrästä, joka on yhtä suuri kuin 75 prosenttia viimeksi mainitulle Passbook-järjestelmän nojalla myönnettyistä etuuksista. Tämä toinen osa on neuvoston mielestä hyvitystä.

- 44 Neuvosto kiistää myös kantajien väitteen, jonka mukaan nyt esillä olevassa asiassa asianmukainen keino olisi ollut nostaa kanne valtiontuet kieltävien yhteisön sääntöjen nojalla. Toisin kuin kantajat väittävät, Passbook-järjestelmän nojalla saadut edut eivät vaikuttaneet Tatan yhteisön markkinoilla käyttämään jälleenmyyntihintaan, jota on pidetty perustana vientihintaa määritettäessä. Neuvosto toteaa tältä osin sopimuspöytäkirjan muutetusta tekstistä ilmenevän, että Tata työskentelee bruttovoittomarginaalilla, jonka suuruus on 8—10 prosenttia Kundanin laskuttamista ”vapaasti tehtaalla” -hinnoista. Tästä seuraa neuvoston mukaan, että Tatan jälleenmyyntihinta yhteisön markkinoilla on vain seuraus Kundanin laskuttamaan todelliseen hintaan perustuvasta kaupallisesta laskelmasta, korotettuna määrättyllä voittomarginaalilla.
- 45 Neuvoston mukaan Passbook-järjestelmää ei voida, toisin kuin kantajat väittävät, pitää normaalina tuontitullien palauttamisjärjestelmänä. Passbookin haltijalle myönnetty etuudet määritetään nimittäin siten, että perustaksi otetaan pelkkä arvio niiden maahantuotujen raaka-aineiden määrästä, joka sisältyy viehtyyn tuotteeseen, eikä viejällä ole velvollisuutta näyttää toteen, että kyseinen tuote on todellisuudessa valmistettu maahantuoduista raaka-aineista.
- 46 Neuvosto huomauttaa lisäksi kantajien yrittävän osoittaa, että vientihinnan luotettavuutta koskeva kysymys ja kysymys siitä, voiko Passbook-järjestelmä aiheuttaa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdassa tarkoitetun oikaisemisen, ovat sidoksissa toisiinsa. Neuvoston mukaan nämä kaksi kysymystä eivät ole millään tavoin toisiinsa sidoksissa ja joka tapauksessa kantajien esittämillä perusteluilla ei ole merkitystä, koska ne eivät väitä, että neuvosto olisi virheellisesti evännyt niiltä edellä mainittuun säännökseen perustuvan oikaisun.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 47 Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantajat väittävät pääasiallisesti, että neuvosto on rikkonut perusasetuksen 2 artiklan 8 ja 9 kohtaa vahvistaessaan vientihinnan suhteessa Tatan yhteisössä käyttämään hintaan.
- 48 On aihetta muistuttaa, että perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdassa säädetään, että vientihinta on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava hinta tuotteesta, joka on myyty vietäväksi yhteisöön. Tämän artiklan 9 kohdassa säädetään, että jos vientihintaa ei ole tai jos näyttää siltä, että vientihinta ei ole luotettava, koska viejän ja tuojan tai kolmannen osapuolen välillä on yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely, vientihinta voidaan muodostaa sen hinnan perusteella, jolla maahantuodut tuotteet jälleenmyydään ensimmäisen kerran riippumattomalle ostajalle, tai jos tuotteita ei jälleenmyydä riippumattomalle ostajalle tai niitä ei jälleenmyydä samanlaisessa kunnossa, jossa ne olivat tuotaessa, millä tahansa muulla hyväksyttävällä perusteella.
- 49 Perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdasta ilmenee, että toimielimet voivat katsoa, ettei vientihinta ole luotettava kahdessa tapauksessa, nimittäin kun viejän ja tuojan tai kolmannen osapuolen välillä on yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely. Muissa kuin näissä tapauksissa toimielimillä on velvollisuus määrittää polkumyyntitulli vientihinnan perusteella, jos sellainen on olemassa.
- 50 Sitten on syytä muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimielimillä on laaja harkintavalta kauppapoliittisten suojatoimenpiteiden osalta (ks. mm. asia T-97/95, Sinochem v. neuvosto, tuomio 29.1.1998, Kok. 1998, s. II-85, 51 kohta ja asia T-118/96, Thai Bicycle, tuomio 17.7.1998, Kok. 1998, s. II-2991, 32 ja 33 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tältä osin katsonut asiassa T-51/96, Miwon vastaan neuvosto, 30.3.2000 antamassaan tuomiossa

(Kok. 2000, s. II-1841, 42 kohta), että sen kysymyksen tutkiminen, ovatko viejän ilmoittamat vientihinnat luotettavia vai eivät, sisältää välttämättä monitahoisten taloudellisten seikkojen arviointia, joiden osalta toimielimillä on laaja harkintavalta, joten yhteisöjen tuomioistuimissa tapahtuva valvonta on rajoitettua.

- 51 Näin ollen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on nyt esillä olevassa asiassa rajoittauduttava ainoastaan tutkimaan, ovatko toimielimet tehneet ilmeisen arviointivirheen katsoessaan käytettävissään olleiden tietojen perusteella, että Kundanin Tatalta laskuttamat hinnat eivät olleet luotettavia.
- 52 Riidanalaisen asetuksen 29 perustelukappaleesta ilmenee tältä osin, että alustavassa tutkimuksessa omaksuttu lähestymistapa ei ollut sopiva, koska markkinointiyritykseltä (Tata) veloitettu hinta ei ollut luotettava tuottajan ja kyseisen yrityksen välillä vallitsevan yhtiösuhteen tai hyvitysjärjestelyn vuoksi.
- 53 Jotta voitaisiin selvittää, millaisiin seikkoihin toimielimet perustivat päätelmänsä, on syytä tutkia hallinnollista menettelyä ja erityisesti sitä kirjeenvaihtoa, jota komissio ja kantajat kävivät väliaikaisen asetuksen antamisen jälkeen.
- 54 Komissio ilmoitti 29.10.1997 päivätyllä kirjeellä kantajien asiamiehelle, että verrattuaan Kundanin Tatalta laskuttamia myyntihintoja hintoihin, jotka viimeksi mainittu laskutti yhteisön ostajilta, se oli todennut, että ensiksi mainitut olivat keskimäärin noin 10 prosenttia korkeampia kuin toiseksi mainitut. Komissio kehotti kantajia näin ollen perustelemaan kyseisiä liiketoimia koskevan hintapolitiikkansa sillä uhalla, että se katsoisi näiden liiketoimien tulleen toteutetuiksi muissa kuin ”tavanomaisissa liikesuhteissa”.

- 55 Vastauksena komission kehotukseen kantajien asiamies totesi 3.11.1997 päivätyssä kirjeessään, että vaikka olikin totta, että Tatan yhteisössä käyttämät hinnat olivat noin 10 prosenttia Kundanin laskuttamia hintoja alhaisempia, Intian hallituksen Tatalle Passbook-järjestelmän nojalla myöntämällä etuuksilla korvattiin reilusti tämä erotus.
- 56 Komission yksiköt lähettivät 23.12.1997 kantajien asiamiehelle tiedoksi asiakirjan, jossa esitettiin ne oleelliset tosiseikat ja syyt, joiden nojalla ne aikoivat ehdottaa neuvostolle kantajia koskevan lopullisen polkumyynnitullin käyttöön ottamista. Vientihinnan määrittämisen osalta komissio totesi, että ”niiden hintojen, jotka Kundan tutkimusajanjakson aikana laskutti Tatalta kyseisten tuotteiden viennistä yhteisöön, ei voida katsoa tulleen määritetyiksi tavanomaisissa liikesuhteissa, koska näiden kahden yhtiön välillä on katsottava olevan yhtiösuhte näiden vientien osalta (yksinmyyntisopimuksen olemassaolo)”.
- 57 Kantajien asiamies esitti 23.12.1997 päivätyä asiakirjaa koskevat kommenttinsa 13.1.1998. Painotettuaan, että Kundania ja Tataa oli pidettävä kaikissa suhteissa itsenäisinä yhtiöinä, hän totesi vientihinnan määrittämistä koskevan kysymyksen osalta, että ”kaikki asianomaisten välistä hyvitysjärjestelyä koskevat väitteet ovat täysin virheellisiä”.
- 58 Komission yksiköt vastasivat 10.2.1998 päivätyllä kirjeellä muun muassa seuraavaa:

” — — tutkinnassa on ilmennyt, että Tatan yhteisössä olevilta asiakkailta laskuttamat hinnat olivat Kundanin Tatalta laskuttamia hintoja alhaisempia. Tämä tilanne huomioon ottaen komission yksiköt ovat katsoneet, että viimeksi mainitut

hinnat eivät voineet heijastaa taloudellista todellisuutta. Se seikka, että tämä tilanne olisi seurausta Passbook-järjestelmällä käyttöönotetusta hyvitysjärjestelmästä — — ei muuta sitä, että Kundanin Tatalta laskuttamat hinnat eivät ole luotettavia suhteessa yhteisön markkinoilla käytettäviin hintoihin. Kundanin hintojen käyttämisellä myönnettäisiin samalla tuontitullien palauttamiseen perustuva oikaisu, joka on jo evätty.”

59 Tästä kirjeenvaihdosta ilmenee, että komission yksiköt ovat perustaneet Kundanin Tatalta laskuttamien hintojen epäluotettavuutta koskevan päätelmänsä pääasiallisesti toteamukseen, että nämä hinnat olivat Tatan yhteisön markkinoilla käyttämiä hintoja korkeampia ja että tästä syystä ne eivät voineet vastata taloudellista todellisuutta.

60 On siis selvitetty, että toimielimet eivät ole hallinnollisessa menettelyssä todistaneet, että kantajien välillä olisi yhtiösuhde tai hyvitysjärjestely, vaan että ne ovat johtaneet tällaisen yhtiösuhteen tai hyvitysjärjestelyn olemassaolon pääasiallisesti siitä havainnosta, että Tatan yhteisön markkinoilla käyttämät jälleenmyyntihinnat olivat alhaisempia kuin Kundanin laskuttamat ostohinnat.

61 Tällainen päättelytapa ei ole perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan kirjaimen eikä hengen vastainen. Tämä säännös ja erityisesti sanojen ”jos näyttää siltä” käyttäminen osoittavat nimittäin, että toimielimet voivat käyttää harkintaa päättäessään, onko tätä artiklaa syytä soveltaa, ja että sen lisäksi, että muodostettua vientihintaa voidaan käyttää, jos toimielimet saavat todisteen hyvitysjärjestelmän olemassaolosta, sitä voidaan käyttää myös, jos tällainen järjestely näyttää olevan olemassa (ks. analogisesti em. asia Miwon v. neuvosto, tuomion 40 kohta, joka koskee polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11 päivänä heinäkuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2423/88 (EYVL L 209, s. 1) 2 artiklan 8 kohdan b alakohdan tulkintaa).

- 62 Näin ollen on syytä tarkistaa, ovatko toimielimet niiden käytössä olleiden tietojen valossa voineet laillisesti päätellä perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa tarkoitetun yhtiösuhteen tai hyvitysjärjestelyn olevan olemassa.
- 63 Ensiksi on siis tutkittava, mahdollistiko Tatan harjoittama hintapolitiikka sen, että toimielimet saattoivat päätellä tällaisen yhtiösuhteen tai hyvitysjärjestelyn olevan olemassa, ja toiseksi on tutkittava, saattoivatko toimielimet laillisesti jättää huomioon ottamatta kantajien esittämät vaihtoehtoiset selitykset Passbook-järjestelmän toiminnasta.

— Tatan harjoittama hintapolitiikka

- 64 Aluksi on syytä todeta, että em. asiassa Miwon vastaan neuvosto ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että Korean tasavallasta peräisin olevan mononatriumglutamaatin tuojien hintapolitiikkaa ja muun muassa sitä seikkaa, että nämä tuojat olivat tutkinta-ajanjakson aikana jatkuvasti ja säännöllisesti jälleenmyyneet tappiollisesti yhteisön markkinoilla, oli vaihtoehtoisten selitysten puuttuessa pidettävä merkityksellisenä seikkana kantajayhtiön ilmoittamien vientihintojen epäluotettavuuden ja/tai hyvitysjärjestelyn olemassaolon osoittamisessa (tuomion 46—53 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että vastaajina olleet toimielimet olivat oikein katsoneet, että tappiollista myyntiä oli myynti hinnoilla, jotka eivät kattaneet ostohintaa, johon oli lisätty myyntikustannuksia vastaava määrä, hallintokulut, muita yleiskuluja ja kohtuullinen voittomarginaali.
- 65 Nyt esillä olevassa asiassa asiakirjoista ja erityisesti haastehakemuksen liitteessä 10 olevasta taulukosta ilmenee, että tutkinta-ajanjakson aikana Tata jälleenmyi yhteisössä oleville asiakkailleen kyseisiä tuotteita hinnoilla, jotka oli-

vat useimmissa tapauksissa Kundanin laskuttamia ”vapaasti tehtaalla” -ostohintoja alhaisempia ja kaikissa tapauksissa alhaisempia kuin ostohinta, johon oli lisätty myyntikustannuksia ja muita Tatalle aiheutuneita kuluja vastaava määrä. Kantajat eivät myöskään ole kiistäneet tätä tosiseikkaa hallinnollisessa menettelyssä eivätkä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vireillä olevassa oikeudenkäynnissä.

- 66 Näin ollen toimitukset eivät ole menettelleet virheellisesti, kun ne ovat hallinnollisessa menettelyssä katsoneet, että sillä varauksella, etteivät kyseiset yritykset esittäisi vaihtoehtoisia selityksiä, Tatan yhteisön markkinoilla omaksuma hintapolitiikka oli merkityksellinen seikka Kundanin ilmoittamien vientihintojen epäluotettavuuden ja erityisesti hyvitysjärjestelyn olemassaolon osoittamisessa.

— Ne vaihtoehtoiset selitykset, joita kantajat ovat esittäneet Passbook-järjestelmän toiminnasta

- 67 Kantajat väittävät, ettei niiden välillä ollut minkäänlaista hyvitysjärjestelyä ja että se, että Tata pystyi voittomarginaalinsa säilyttäen laskuttamaan yhteisössä olevilta asiakkailtaan hinnat, jotka olivat useimmissa tapauksissa Kundanin Tataalta laskuttamia hintoja alhaisempia, oli yksinomaan Passbook-järjestelmän mukaisen tuontitullien palauttamisjärjestelmän ansiota. Tämän järjestelmän ansiosta Tata oli saanut vientituotteille tuontitulleihin varten myönnettäviä luottoja, joiden avulla se oli voinut kattaa Kundanilta hankkimiensa kyseisten tuotteiden ostohinnan ja yhteisön markkinoilla käyttämiensä, myynti- ja muilla kuluilla korotettujen jälleenmyyntihintojen välisen eron.

- 68 Tämän jutun asiakirjavihkosta ja niistä selityksistä, joita asianosaiset ovat antaneet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa vireillä olevan oikeudenkäynnin aikana, ilmenee, että Passbook-järjestelmä, joka tuli voimaan 30.5.1995 ja kumottiin 31.3.1997, oli tuontitulleihin myönnettäviä luottoja koskeva jär-

jestelmä, joka oli avoinna tietyille viejäryhmille, ts. vientiä harjoittaville intialaisille valmistajille (tuottaja-viejä) ja viejille siitä riippumatta, olivatko ne valmistajia vai yksinkertaisesti vain sellaisia toimijoita, joille oli myönnetty ”Export House”-, ”Trading House”-, ”Star Trading House”- tai ”Superstar Trading House” -todistus. Jokainen kelpoisuusehdot täyttävä viejä voi hakea kirjaa (Passbook), johon tullien määrät kirjattiin velaksi tai saatavaksi. Lopputuotteita vietäessä viejä voi pyytää luottoa, jonka se käytti aiemmista maahantuonneistaan maksuunpantujen tullien maksamiseen. Luoton määrää laskettaessa otettiin huomioon useita erilaisia seikkoja ja luotto voitiin myöntää ”Standard Input/Output” -sääntöjen mukaisesti. Intian viranomaiset julkaisivat nämä säännöt kunkin vientituotteen osalta. Niissä vahvistettiin yhden lopputuoteyksikön valmistamiseen tarvittavien tavanomaisesti maahantuotujen raaka-aineiden määrät ja ne määritteli Special Advance Licensing Committee tuotantoprosessin teknisen analyysin ja yleisten tilastotietojen perusteella. ”Standard Input/Output” -sääntöjen mukaan luottoa myönnettiin Intian teollisuuden kyseisen vientituotteen valmistukseen käyttämistä, tavanomaisesti maahantuoduista raaka-aineista maksuunpantujen tullien määrää vastavalle määrälle. Myönnetty luotto merkittiin kirjaan ja sitä voitiin käyttää minkä tahansa tavaran maahantuonnista myöhemmin maksuunpantavien tullien maksamiseen. Maahantuotujen tavaroiden ei välttämättä tarvinnut olla yhteydessä viejän tuotantoon ja ne voitiin myydä Intian markkinoilla. Kirja oli voimassa kaksi vuotta sen myöntämispäivästä lukien.

- 69 Nyt esillä olevassa asiassa on syytä tarkastella haastehakemuksen liitteeseen 10 liitettyä taulukkoa, joka sisältää luettelon niistä myynneistä, jotka Tata suoritti yhteisöön tutkinta-ajanjakson aikana ja josta ilmenee kunkin liiketoimen osalta Tatan yhteisön ostajilta laskuttamien hintojen määrä, Tatan Kundanille maksamat määrät, Tatan kaikkien kulujen määrä, viimeksi mainitun Passbook-järjestelmään perustuvien luottojen määrät ja sen bruttovoittomarginaali. Tästä taulukosta ilmenee, että yksinomaan Passbook-järjestelmän nojalla saatujen luottojen avulla Tata kykeni toteuttamaan kustakin liiketoimesta 8—10 prosentin suuruisen bruttovoittomarginaalin siitä huolimatta, että sen kokonaismyynti yhteisöön oli ollut tappiollista.

- 70 Tästä seuraa kantajien väittämin tavoin, että Tatan yhteisön markkinoilla käyttämää hintapolitiikkaa voitiin perustella niillä eduilla, joita se sai Passbook-järjestelmän nojalla.
- 71 Näin ollen on tarkistettava, onko komissio toiminut perustellusti, kun se on käytettävissään olevien tietojen nojalla jättänyt kantajien esittämät vaihtoehtoiset selitykset huomiotta.
- 72 Kantajien hintapolitiikkaa on tältä osin tarkasteltava niiden liikesuhteita sääntelevään sopimuspöytäkirjaan vuonna 1995 tehtyjen muutosten valossa.
- 73 Nämä muutokset on tehty sopimuspöytäkirjan 5 ja 7 kohtaan, joissa määrätään Kundanin raaka-aineiden toimitusedellytyksistä ja Kundanin Tatalta laskuttamien tavaroiden ostohinnan laskentatavoista, jälleenmyyntihinnasta yhteisön markkinoilla sekä Tatan voittomarginaalista. Tämän pöytäkirjan 7 kohdassa, sellaisena kuin se on vuonna 1995 tehdyn muutoksen jälkeen, määrättiin, että 75 prosenttia niiden tuontiluottojen määrästä, jotka Tata oli saanut Passbook-järjestelmän nojalla, siirrettäisiin Kundanille korottamalla vastaavasti Tatan Kundanille maksamaa hintaa. Lisäksi tässä kohdassa määrättiin, että Tatan voittomarginaali ja sille aiheutuneet kulut katettaisiin korottamalla tätä hintaa 8—10 prosentilla.
- 74 Kantajat väittävät, että niiden oli pitänyt määrätä uusista hinnanlaskentatavoista ainoastaan sen vuoksi, että sopimuspöytäkirjan muutetussa versiossa määrättiin, että Kundan maahantoisi yksin raaka-aineet, ja jotta Kundan olisi voinut hyötyä Passbook-järjestelmästä. Näin ollen sopimuspöytäkirjaan tehdyt muutokset eivät

kantajien mukaan millään tavoin osoita, että niiden välillä olisi ollut sellainen hyvitysjärjestely, jonka vuoksi toimitelimit olisivat voineet jättää huomiotta perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdassa määrätyn säännön ja käyttää uudelleenmuodostettua vientihintaa.

- 75 Tältä osin on syytä todeta, että nyt esillä olevassa asiassa Passbook-järjestelmään perustuvalla tuontiluottojärjestelmällä annetut etuudet otettiin huomioon määritettäessä valmistajan ja viejän välillä neuvoteltua hintaa ja että ne tarkemmin ottaen muodostivat tämän hinnan osan. Lisäksi sopimuspöytäkirjan muutetun version 7 kohdasta ilmenee, että kantajat olivat ottaneet käyttöön näiden etuuksien jakamisjärjestelmän.
- 76 Näin ollen on todettava, että Kundanin Tatalta laskuttamaan hintaan, joka on todellinen vientihinta, vaikuttivat ne etuudet, jotka viimeksi mainittu sai Passbook-järjestelmän nojalla.
- 77 On siis tarkistettava, oliko tämä vaikutus sellainen, että se aiheutti kantajien välillä käytettyjen hintojen epäluotettavuuden perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa tarkoitettuun tavoin.
- 78 Tältä osin on aluksi syytä muistuttaa, että, kuten edellä 69 kohdassa on todettu, yksinomaan Passbook-järjestelmän nojalla saatujen luottojen avulla Tata kykeni käyttämään yhteisön markkinoilla kuluilla korotettua ostohintaa alhaisempia hintoja ja säilyttämään samalla 8—10 prosentin suuruisen bruttovoittomarginaalin. Koska 75 prosenttia tämän järjestelmän nojalla saaduista luotoista siirrettiin sopimuspöytäkirjan muutetun version mukaisesti Kundanille, Tata voi jäljellä jääneellä 25 prosentilla hyvittää yhteisön markkinoilla käytettyjä tappiollisia hintoja ja saada voittomarginaalinsa.

- 79 Tämän jälkeen on neuvoston tavoin syytä todeta, että Passbook-järjestelmässä ei normaaleista tuontitullien palauttamisjärjestelmistä poiketen edellytetty, että tavaroiden maahantuonti ja vietäviksi tarkoitettujen tuotteiden valmistus olisivat suoraan sidoksissa toisiinsa. Passbookin haltijalle myönnetty etuudet määrättiin siten, että toimivaltainen viranomainen arvioi vietyyn tuotteeseen sisältyvien maahantuotujen raaka-aineiden määrän vakiosääntöjen nojalla.
- 80 Näin ollen Passbook-järjestelmä jätti kantajille vapauden tehdä järjestelyjä jakaakseen sillä annetut etuudet.
- 81 Lisäksi se, että tämän järjestelmän nojalla palautettavat tullit laskettiin vakiosääntöjen perusteella, mahdollisti kantajille sen, että jo Kundanilta tilattaessa ja hinnasta päätettäessä ne voivat tarkasti tietää niiden tuontitullien täsmällisen määrän, jotka Tatalle palautettaisiin vientiajankohtana. Kantajat kykenivät etukäteen laskemaan sen sopimuspöytäkirjan muutetun version mukaan Tatalle tulevan määrän, joka vastasi 2,5:tä prosenttia näistä tulleista, ja vahvistamaan Kundanin hinnat kunkin tilauksen osalta sellaiselle tasolle, joka salli Tatan toteuttaa aina saman voittomarginaalin sen yhteisön markkinoilla käyttämistä hinnoista huolimatta.
- 82 Koska 75 prosenttia Tatan Passbook-järjestelmän nojalla saamista luotoista siirrettiin Kundanille korottamalla Tatalta laskutettua ostohintaa, kantajilla oli mahdollisuus näyttää korkeampaa todellista vientihintaa esittämällä alhaisempi polkumyymtimarginaali siinä vertailussa, joka polkumyymintimenettelyssä tehtiin normaaliarvoon nähden.
- 83 Edellä esitetyt seikat huomioon ottaen on syytä päätellä, että toimieliimet eivät ole tehneet ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että Kundanin Tatalta laskuttama hinta ei ollut luotettava siitä syystä, että niiden välillä oli hyvityssopimus. Näin

ollen toimielimet eivät ole rikkoneet perusasetuksen 2 artiklan 8 ja 9 kohdan säännöksiä päättäessään jättää tämän hinnan huomiotta ja käyttää uudelleenmuodostettua vientihintaa.

84 Ensimmäinen kanneperuste on tästä syystä perusteettomana hylättävä.

Toinen kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohtaa on rikottu

Asianosaisten lausumat

85 Kantajat väittävät, ettei neuvostolla ollut oikeudellista perustaa vähentää Tatan yhteisössä olevilta asiakkailtaan laskuttamaa hintaa noin 2 prosentin suuruiseksi arvioidulla palkkiolla. Ne kiistävät komission päätelmän, jonka mukaan Tata oli suorittanut tehtäviä, jotka normaalisti kuuluvat kaupintaperusteella toimivalle kauppiaille, ja korostavat sitä, että niiden välinen suhde on ostajan ja myyjän suhde eikä komissionantajan ja toimeksisaajan suhde. Ne toteavat, ettei Kundan ole koskaan välittömästi tai välillisesti maksanut Tatalle saman laskun tai erillisen laskun perusteella palkkiota sen välittäjän tehtävistä. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa säädetään ainoastaan sellaisia palkkioita koskevasta oikaisusta, jotka on tosiasiallisesti maksettu ja jotka liittyvät välittömästi kyseisiin myynteihin.

86 Neuvosto kiistää tämän todeten, että vientihintaa on oikaistu maksettua palkkiota vastaavasti, koska on katsottu, että Tatalla on kantajien välisessä suhteessa kaupintaperusteella toimivan kauppiaan asema. Tältä osin se viittaa sopimus-

pöytäkirjaan, sellaisena kuin se on kantajien muutettua sitä vuonna 1995, ja erityisesti niihin lausekkeisiin, joiden mukaan Tatan piti työskennellä Kundanin ”vapaasti tehtaalla” -hintoihin lisätyllä 8—10 prosentin suuruisella korotuksella ja ilmoittaa ostajille toimitusehdot.

- 87 Neuvosto toteaa, että toimielimet voivat tehdä oikaisun perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla silloin, kun palkkiota on tosiasiallisesti maksettu, minkä lisäksi ne voivat menetellä näin myös silloin, kun viennissä välittäjänä toimiva henkilö on samassa asemassa kuin kaupintaperusteella toimiva kauppias, ja että ainoa ero näiden kahden tilanteen välillä on se, että välittäjä saa omistusoikeuden niihin tavaroihin, jotka se vie maasta. Menettelyllä, jossa näihin kahteen tilanteeseen sovellettaisiin erilaista kohtelua, loukattaisiin neuvoston mukaan syrjintäkiellon periaatetta.
- 88 Toissijaisesti neuvosto väittää, että vaikka oletettaisiinkin toimielinten tehneen ilmeisen arviointivirheen kyseisen oikaisun tehdessään, tällä virheellä ei olisi vaikutusta toimielimen oikeuteen ottaa käyttöön polkumyyntitulli, vaan ainoastaan tämän tullin määrään. Koska kantajille määrätty polkumyyntimarginaali on 47,4 prosenttia, mutta sen sijaan 45,5 prosenttia, jos palkkion määrä vastavaa oikaisua ei oteta huomioon, neuvosto katsoo, että vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimien hyväksyisikin toisen kanneperusteiden, tämä aiheuttaisi riidanalaisen asetuksen 1 artiklan kumoamisen vain siltä osin, kuin siinä otetaan käyttöön 45,5 prosenttia suurempi lopullinen polkumyyntitulli.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 89 Kantajat riitauttavat toisella kanneperusteellaan sen, että noin 2 prosentin suuruiseksi arvioitu palkkio on vähennetty kantajien käyttämästä vientihinnasta eli hinnasta, jota Tata käytti yhteisön markkinoilla.

90 Aluksi on syytä todeta, että riidanalaisen asetuksen 35 perustelukappaleessa todetaan tästä vähennyksestä, että kun kantajien osalta ryhdyttiin tekemään tasapuolista vertailua normaaliarvon ja vientihinnan välillä, viimeksi mainittua oli oikaistava markkinointiyrityksen toiminnan huomioon ottamiseksi. Tämän saman perustelukappaleen mukaan

” — — koska [Tatan] toimintaa voidaan pitää samanlaisena kuin kaupintape-riaatteella toimivalla kauppialla, oikaisu tehtiin tämän yrityksen omien [myynti-, hallinto- ja muiden kustannusten] ja kohtuullisen voiton perusteella. Tämä oikaisu vähennettiin — — yrityksen riippumattomilta yhteisön asiakkailta veloittamista hinnoista.”

91 Tästä perustelukappaleesta ilmenee, että oikaisu on tehty Tatan myynti-, hallinto- ja muiden kustannusten ja sen kohtuullisen voiton perusteella. Komission 19.2.1998 kantajille osoittamasta kirjeestä ilmenee kuitenkin, että oikaisun prosenttimäärä vastaa erään toisen kauppiaan kohdalla samassa tutkinnassa käytettyä prosenttimäärää. Vastineessaan neuvosto selittää tätä epäjohtonmukaisuutta toteamalla, että 35. perustelukappaleessa on aineellinen virhe, joka ei vaikuta riidanalaisen asetuksen laillisuuteen.

92 Tämän jälkeen on muistettava, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa säädetään, että vertailtaessa vientihintaa ja normaaliarvoa, ”kussakin tapauksessa on asianmukaisesti otettava huomioon, oikaisujen muodossa, tapauksen asiahaarat tutkien, hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet”. Saman asetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa säädetään, että ”oikaisu tehdään kyseessä olevan viennin osalta maksettujen palkkioiden erojen mukaisesti”.

93 Kantajat väittävät, että palkkiot voidaan 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla vähentää ainoastaan, jos ne on todellisuudessa maksettu tai maksettava,

kun taas neuvosto väittää, että yhteisön toimielimet voivat tällaisen oikaisun tehdä myös silloin, kun palkkiota ei makseta, mutta valmistaja käyttää myynnissä välittäjänä sellaista viejän maahan asettautunutta kauppiasta, jonka tehtävät vastaavat kaupintaperiaatteella toimivan kauppiaan tehtäviä.

- 94 Neuvoston väite on hylättävä. Niin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan tekstistä kuin sen sisäisestä rakenteestakin ilmenee, että vientihintaa tai normaaliarvoa voidaan oikaista ainoastaan hintoihin ja näin niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavien tekijöiden eroavuuksien huomioon ottamiseksi. Näin ei ole silloin, kun kyseessä on palkkio, jota ei todellisuudessa ole maksettu.
- 95 Jotta toimielimet olisivat voineet tehdä kyseisen oikaisun, niiden olisi pitänyt perustaa se sellaisiin seikkoihin, jotka olisivat osoittaneet tai joiden nojalla olisi voitu päätellä, että palkkiota oli todellisuudessa maksettu ja että se vaikutti määräävästi vientihinnan ja normaaliarvon keskinäiseen vertailukelpoisuuteen.
- 96 Samalla tavoin kuin sellaisen asianosaisen, joka perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan nojalla vaatii tehtäväksi oikaisuja, joiden avulla normaaliarvo ja vientihinta saatetaan keskenään vertailukelpoiksi polkumyyntimarginaalin määrittämistä varten, on näytettävä toteen, että vaatimus on perusteltu (ks. mm. yhdistetyt asiat C-320/86 ja C-188/87, Stanko France v. komissio, tuomio 11.7.1990, Kok. 1990, s. I-3013, 48 kohta), myös toimielinten on, silloin kun ne katsovat, että niiden täytyy tehdä nyt esillä olevassa asiassa kyseessä olevan tyyppinen oikaisu, todistettava tai ainakin esitettävä aihetodiste, jonka avulla voidaan osoittaa oikaisun perustana olevan seikan olemassaolo ja määrittää sen vaikutus hintojen vertailukelpoisuuteen.

- 97 Toimielimet ovat nyt esillä olevassa asiassa käyttäneet perustana yksinomaan toteamusta, jonka mukaan Tatan tehtävät sen toimiessa viejänä olivat samantaisia kuin kaupintaperiaatteella toimivan kauppiaan tehtävät. Toimielimet ovat pitäneet tätä toteamusta riittävänä perusteena kyseisen oikaisun suorittamiselle eivätkä ole esittäneet vähäisintäkään näyttöä, jonka nojalla voitaisiin päätellä, että Kundanin ja Tatan välillä on sovittu palkkiosta.
- 98 Näin ollen on katsottava, että toimielimet ovat tehneet oikeudellisen virheen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohtaa soveltaessaan.
- 99 Tätä päätelmää ei voida asettaa kyseenalaiseksi sillä neuvoston väitteellä, jonka mukaan toimielimet olisivat loukanneet syrjintäkiellon periaatetta, jos ne eivät olisi tehneet kyseistä oikaisua.
- 100 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan yhteisön toimielimet loukkaavat syrjintäkiellon periaatetta silloin, kun ne kohtelevat toisiinsa rinnastettavia tapauksia eri tavalla siten, että tästä aiheutuu haittaa tietyille toimijoille suhteessa toisiin toimijoihin eikä tätä erilaista kohtelua ole perusteltu tietyn merkityksen omaavilla objektiivisilla eroilla (ks. mm. yhdistetyt asiat T-164/96—T-167/96, T-122/97 ja T-130/97, Moccia Irme ym. v. komissio, tuomio 12.5.1999, Kok. 1999, s. II-1477, 188 kohta). Vaikka nyt esillä olevassa asiassa toimielinten tavoin oletettaisiinkin Tatan aseman olleen samanlainen kuin kaupintaperiaatteella toimivan kauppiaan, toimielimiä voitaisiin moittia syrjintäkiellon periaatteen loukkaamisesta vain, jos ne olisivat jättäneet oikaisun tekemättä sellaisten palkkioiden vuoksi, joiden olisi osoitettu tulleen todellisuudessa maksetuiksi Tatalle tai kuuluvan sen saataviin.
- 101 Kaiken edellä esitetyn nojalla toinen kanneperuste on hyväksyttävä.

Kolmas kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 18 artiklan 3 kohtaa on rikottu

Asianosaisten lausumat

- 102 Kantajat väittävät, että polkumyyntimarginaali on laskettu vertaamalla tuotteen numerokoodin (jäljempänä CN-koodi) mukaista normaaliarvoa, joka oli määritetty Kundanin antamien, kotimaan myyntiä koskevien tietojen perusteella, CN-koodin mukaiseen vientihintaan, joka oli määritetty Tatan yhteisön markkinoilla toteuttaman jälleenmyynnin perusteella. Samoja Kundanin antamia CN-koodin mukaisia tietoja oli käytetty väliaikaisessa asetuksessa suoritettaessa vertailua muiden intialaisten viejien vientihintoihin, koska Kundan oli ainoa valmistaja, joka myi kansallisilla markkinoilla.
- 103 Kantajat toteavat, että, kuten lopullisen asetuksen 14. perustelukappaleesta ilmenee, määrättyään väliaikaisista polkumyyntitulleista komissio huomasi Kundanin tehneen huomattavia virheitä luokitellessaan tuotteita niiden CN-koodin mukaan. Tästä havainnosta huolimatta toimielimet olivat jatkaneet näiden koodien käyttämistä verratessaan niitä niihin CN-koodeihin, joita Tata käytti yhteisön markkinoille suuntautuneessa myynnissään.
- 104 Kantajat huomauttavat, että koska Kundan ja Tata eivät ole toisiinsa sidoksissa olevia yhtiöitä, Tatalla ei ollut mitään mahdollisuutta tarkistaa, mitkä tuotteet Kundan otti huomioon laskiessaan CN-koodikohtaisia keskihintoja ja kustannuksia kotimaan markkinoilla. Näin ollen Kundanin ja Tatan tietoja vertaamalla laskettu kantajien CN-koodikohtainen polkumyyntimarginaali on virheellinen. Tämä seikka on lisäksi aiheuttanut sen, että kantajille vahvistettu polkumyyntimarginaali eroaa huomattavasti niille kahdelle muulle tutkintamenettelyssä yhteistyössä olleelle viejälle vahvistetuista marginaaleista huolimatta siitä, että nämä kolme yhtiötä muistuttavat toisiaan.

- 105 Kantajat toteavat lähettäneensä kahteen otteeseen komissiolle luettelon niistä Tatan CN-koodeista, jotka vastasivat Kundanin aiemmin toimittamia CN-koodeja. Ne väittävät, ettei tällä yhtenevystaulukolla voida korjata sitä tosi-seikkaa, että Kundanin antamat tiedot eivät pitäneet paikkaansa. Tata ei näet missään tapauksessa ollut voinut tarkistaa, oliko Kundanin sisämarkkinoilla myymät eri tuotteet luokiteltu asianmukaisesti.
- 106 Kantajat katsovat siis, että neuvosto on rikkonut perusasetuksen 18 artiklan 3 kohtaa, kun se on jatkanut sellaisiin tietoihin nojautumista, joiden se tiesi olevan vääriä ja joiden käyttäminen johti selvästi virheellisiin johtopäätöksiin.
- 107 Neuvosto kiistää tämän väittäen, että perusasetuksen 18 artiklan 1 ja 3 kohta eivät voi vaikuttaa siten, että osapuolille annettaisiin oikeus saada toimielimet hylkäämään osapuolen itsensä sille esittämät tiedot.
- 108 Neuvosto täsmentää lisäksi, että komissiolla oli kantajien sille väliaikaisen asetuksen julkaisemisen jälkeen toimittaman yhtenevystaulukon avulla mahdollisuus pätevästi vertailla Kundanin normaaliarvoa koskevia tietoja ja Tatan vientihintaa koskevia tietoja ja näin ollen laskea asianmukaisesti polkumyyntimarginaali.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 109 Ensiksi on syytä muistuttaa perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdassa säädettävän, että jos tietyn osapuolen, jota asia koskee, esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta edellyttäen, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä.

- 110 Sitten on syytä neuvoston tavoin todeta, että vaikka osapuoli, jota asia koskee, voikin tämän säännöksen nojalla väittää toimielinten hylänneen virheellisesti sen esittämät tiedot, siinä ei kuitenkaan anneta ensiksi mainitulle oikeutta saada toimielimet hylkäämään osapuolen itsensä sille esittämiä tietoja.
- 111 Näin ollen on katsottava kantajien väittävän kolmannessa kanneperusteessaan pääasiallisesti, että toimielimet ovat tehneet ilmeisen arviointivirheen, kun ne ovat määrittäneet kantajia koskevan normaaliarvon Kundanin laatiman CN-koodiluokittelun nojalla.
- 112 Tältä osin on syytä todeta, etteivät kantajat ole kiistäneet toimittaneensa komissiolle väliaikaisen tullin määräävästä asetuksesta tekemiensä 10.10.1997 päivättyjen huomautusten liitteenä luetteloa, jossa mainittiin ne Tatan CN-koodit, jotka vastasivat Kundanin CN-koodeja. Ne eivät myöskään ole kiistäneet toimittaneensa komission yksiköille 28.10.1997 päivätyllä kirjeellä korjattua ja tarkastettua yhtäpitävää luetteloa. Lisäksi asianosaisten kesken on kiistatonta, että komissio ja neuvosto ovat lopullisesta polkumyyntitullista päättäessään perustaneet normaaliarvon ja vientihinnan vertailun Tatan luetteloissa käytettyihin CN-koodeihin, jotka oli yhdenmukaistettu Kundanin luokittelussa olevien CN-koodien kanssa.
- 113 Näin ollen on tutkittava, ovatko toimielimet tehneet ilmeisen arviointivirheen katsoessaan, että Tatan laatima taulukko sen ja Kundanin käyttämien CN-koodien yhtenevyydestä riitti korjaamaan viimeksi mainitun luokitteluun sisältyneet virheet ja mahdollistamaan tasapuolisen vertailun suorittamisen Kundanin normaaliarvoa koskevien tietojen ja Tatan vientihintaa koskevien tietojen välillä.
- 114 Tässä tarkoituksessa todetaan, että kantajille tutkintamenettelyn kuluessa lähetetyn kyselylomakkeen B osassa olevasta 2 kohdasta ilmenee, että CN-

koodiluokittelun tarkoituksena oli pääasiallisesti mahdollistaa se, että toimielimet voisivat havaita yhteisöön vietyjen tuotteiden ja sisämarkkinoilla myytävien samantyyppisten tuotteiden väliset yhtenevyydet. Saman kyselylomakkeen H osassa olevasta 2 kohdasta ilmenee, että CN-koodit koostuvat seuraavista tiedoista: tavaratyyppi, joka sisältää seitsemän ryhmää ruostumattomasta teräksestä valmistetuille kiinnikkeille; käytetty raaka-aine; DIN-numero (Deutsche Industrienorm), joka ilmaisee ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden tuotannossa noudatettavat vakiosäännöt; kyseisen tavaran läpimitta, ja sen pituus.

- 115 CN-koodin olennaisena tehtävänä on siis määritellä sisämarkkinoilla myytävien tavaroiden fyysiset ja tekniset ominaisuudet ryhmittelemällä ne viimeksi mainittujen avulla siten, että toimielimet voivat yksilöidä ne samanlaiset tai samantyyppiset tavarat, jotka viedään yhteisöön.
- 116 Kantajien laatimasta, 28.10.1997 päivätyllä kirjeellä komissiolle lähetetystä yhtenevyydestaulukosta ilmenee, että kantajat ilmoittivat Kundanin samaan CN-koodiin luokittelman kunkin tavararyhmän osalta sen ryhmän, joka vastasi Tatan yhteisöön viemien tavaroiden ryhmää, asianmukaiseen CN-koodiin luokiteltuna.
- 117 Näin ollen ja ottaen huomioon CN-koodiluokittelun tehtävän, sellaisena kuin se on kuvattu kantajille lähetetyssä kyselylomakkeessa, toimielimet saattoivat laillisesti katsoa, että näin yhdenmukaistettuja tietoja voitiin käyttää kantajiin nähden huolimatta Kundanin toimittamaan alkuperäiseen luokitteluun sisältyneistä virheistä.
- 118 Kantajat ovat lisäksi laatineet kyseisen yhtenevyydestaulukon erityisesti tutkintamenettelyssä käytettäväksi. Kantajat eivät myöskään ole tämän menettelyn kuluessa vastustaneet sen käyttöä.

- 119 Kantajat väittävät vielä, että Kundanin laatiman luokittelun virheellisuuden vuoksi niille laskettu polkumyymintimarginaali on virheellinen kunkin samaan CN-koodiin luokitellun tavararyhmän osalta. Toimielinten tekemien laskelmien virheellisyys ilmenee muun muassa siitä, että kantajille määrätty polkumyymintimarginaali erosi huomattavasti muille tutkinnan kohteina olleille valmistajaviejille, Lakshmi Precision Screws Ltd:lle ja Audler Fastenersille, määrätystä marginaalista, sillä viimeksi mainittujen osalta normaaliarvo määritettiin Kundanin antamien tietojen perusteella. Kantajat väittävät, että nämä kaksi valmistajaviejää toimivat samankaltaisissa olosuhteissa kuin Kundan ja että niiden polkumyymintimarginaali oli väliaikaisessa asetuksessa sama kuin Kundanin.
- 120 Tältä osin on ensiksi todettava, että Tata oli ainoa tutkinnan kohteina olleista viejistä, joka oli laatinut yhtenevyyntaulukon, jonka avulla Kundanin tekemä luokittelu voitiin yhteensovittaa sen omien tietojen kanssa. Näin ollen toimielimet ovat toimineet perustellusti, kun ne ovat jättäneet huomiotta Kundanin antamat tiedot laskeessaan kahta muuta intialaista viejää koskevan normaaliarvon ja kun ne ovat näin muodostaneet sen uudelleen.
- 121 Toiseksi on todettava, että riidanalaisessa asetuksessa Tatalle ja Kundanille määrätty polkumyymintimarginaali määritettiin käyttäen lähtökohtana sitä vientihintaa, joka oli laskettu Tatan yhteisön markkinoilla käyttämien hintojen nojalla eikä, kuten väliaikaisessa asetuksessa, Kundanin Tatalta laskuttamien hintojen perusteella, mistä on aiheutunut kantajien polkumyymintimarginaalin kasvaminen.
- 122 Lopuksi on todettava, että neuvosto on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinten esittämiin kirjallisiin kysymyksiin antamassaan vastauksessa täsmentänyt, että kantajille määrätyn polkumyymintimarginaalin ja muille tutkinnan kohteina olleille tuottajaviejille määrätyn marginaalin välinen huomattava ero selittyy eri tekijöillä, muun muassa näiden kolmen valmistajan valmistamien tuotteiden ja

tuotteiden valmistusmenetelmien välisellä erolla, Kundanin korkeammilla tuotantokustannuksilla ja sillä, että toimielimet olivat käyttäneet eri laskentatapaa normaaliarvoa laskiessaan. Kantajien istunnossa tältä osin esittämällä selityksillä ei voida asettaa kyseenalaisiksi neuvoston päätelmiä.

- 123 Näin ollen ja kaikki edellä esitetyt seikat huomioon ottaen on syytä katsoa, että toimielimet eivät ole tehneet ilmeisiä arviointivirheitä, kun ne ovat määrittäneet kantajien normaaliarvot Kundanin laatiman TNP:n nojalla.
- 124 Näin ollen kolmas kanneperuste on hylättävä.

Neljäs kanneperuste, jonka mukaan perusasetuksen 20 artiklan 4 kohtaa on rikottu

Asianosaisten lausumat

- 125 Kantajat väittävät, ettei niille koskaan selvästi ilmoitettu kaikkia niitä tosiasiallisia ja oikeudellisia syitä, joiden perusteella riitautetut polkumyynnin vastaiset toimenpiteet toteutettiin. Ne toteavat tältä osin, että asiakirjat, jotka niiden tietoon toimitettiin hallinnollisen menettelyn kuluessa, ovat usein oleellisin kohdin ristiriitaisia lopullisen asetuksen kanssa. Ne eivät muun muassa koskaan olleet saaneet selkeitä selityksiä Kundanin Tatalta laskuttamien hintojen epäluotettavuuden arvioinnista eivätkä päätöksestä vähentää Tatan vientihinnasta 2 prosentin suuruiseksi arvioitu palkkio.

- 126 Kundanin hintojen epäluotettavuutta koskevista tiedoista kantajat toteavat ensinnäkin, että komissio ei ollut riittävän ajoissa ilmoittanut niille Tatan hintoja voitavan käyttää Kundanin hintojen sijasta vientihintaa määrittäessä, jotta ne olisivat voineet puolustautua. Toiseksi ne väittävät, että komission antamat selitykset Kundanin hintojen epäluotettavuudesta olivat erilaisia joka kerta, kun toimielimet käsittelivät vientihintaa koskevaa kysymystä. Lopuksi kantajat huomauttavat, että neuvosto on vasta vastineessaan ensimmäistä kertaa väittänyt, että niiden sopimuspöytäkirjan tarkistetussa versiossa oli sovittu hyvitysjärjestelystä.
- 127 Kantajat huomauttavat arvioidun palkkion nojalla toimitetusta oikaisusta, että komissio antoi niille selkeitä selityksiä vasta 10.2.1998 päiväämässään kirjeessä hetkellä, jolloin ne eivät enää kyenneet siihen vastaamaan huomautuksille asetun määräjän päättymisen takia.
- 128 Näin ollen kantajat väittävät, etteivät ne kyenneet hallinnollisen menettelyn kuluessa puolustamaan asianmukaisesti etujaan, toisin kuin perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdassa määrätään.
- 129 Neuvosto muistuttaa riidanalaisen asetuksen 20 artiklan 4 kohdan rikkomisen saattavan aiheuttaa riidanalaisen toimenpiteen kumoamista vain siinä tapauksessa, että toimielinten antamat tiedot ovat olleet epätäydellisiä ja että kantajat eivät ole voineet näiden tietojen puutteellisuuden takia puolustautua asianmukaisesti. Näin ei ole asian laita nyt esillä olevassa asiassa, koska kantajille on annettu mahdollisuus saada tieto komission kannasta ja vastata siihen niin Kundanin Tatalta laskuttamien hintojen luotettavuutta kuin vientihinnan oikaisemista koskevan kysymyksenkin osalta.

- 130 Toissijaisesti neuvosto väittää, että vaikka oletettaisiinkin toimielinten loukanneen kantajien puolustautumisoikeuksia vientihinnan oikaisun määrästä päätettäessä, tämä ei vaikuta käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden laillisuuteen, vaan ainoastaan niiden määrään. Tällöin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen on rajoittauduttava siihen, että se kumoaa riidanalaisen asetuksen 1 artiklan vain siltä osin, kuin siinä määrätään yli 45,5 prosentin suuruisesta lopullisesta polkumyynnitullista.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 131 Komissiolle perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdassa asetetulla velvollisuudella ilmoittaa yrityksille, joita polkumyynntimenettely koskee, ne tosiseikat ja oleelliset asianhaarat, joiden perusteella se aikoo ehdottaa polkumyynnitullien käyttöönottamista, pyritään takaamaan tällaisen menettelyn kohteina olevien yritysten puolustautumisoikeudet. Nyt esillä olevaa tämän säännöksen rikkomiseen perustuvaa kanneperustetta on siis tulkittava siten, että siinä väitetään pääasiallisesti, että kantajien puolustautumisoikeuksia on loukattu riidanalaisen asetuksen antamiseen päätyneen hallinnollisen menettelyn aikana.
- 132 Aluksi on syytä muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevan periaatteen mukaan yrityksille, joita polkumyynniasetusta edeltävä tutkintamenettely koskee, on hallinnollisen menettelyn aikana annettava mahdollisuus tehokkaasti esittää kantansa asiassa väitettyjen tosiseikkojen ja olosuhteiden todenmukaisuudesta ja merkityksellisyydestä ja niistä todisteista, joita komissio on käyttänyt polkumyynnin ja siitä aiheutuvan vahingon olomassaoloa koskevan väitteensä tukena (ks. asia C-49/88, Al-Jubail Fertilizer ja Saudi-Arabian Fertilizer v. neuvosto, tuomio 27.6.1991, Kok. 1991, s. I-3187, 17 kohta; asia T-121/95, EFMA v. neuvosto, tuomio 17.12.1997, Kok. 1997, s. II-2391, 84 kohta; yhdistetyt asiat T-159/94 ja T-160/94, Ajinomoto ja NutraSweet v. neuvosto, tuomio 18.12.1997, Kok. 1997, s. II-2461, tuomion 83 kohta ja asia T-147/97, Champion Stationery ym. v. neuvosto, tuomio 19.11.1998, Kok. 1998, s. II-4137, 55 kohta).

133 Nämä vaatimukset on kirjattu perusasetuksen 20 artiklaan. Tämän artiklan 2 kohdassa säädetään siten, että valituksen tekijät, tuojat ja viejät sekä niitä edustavat järjestöt ja viejämään edustajat ”voivat pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista — — suunnitellaan, ja erityistä huomiota on kiinnitettävä ilmoittamiseen sellaisista tosiasioista ja huomioista, jotka ovat erilaisia kuin väliaikaisten toimenpiteiden yhteydessä käytetyt” (em. asia Champion Stationery ym. v. neuvosto, tuomion 55 kohta). Perusasetuksen 20 artiklan 4 kohdassa säädetään, että lopullinen ilmoittaminen on tehtävä kirjallisesti. Se on tehtävä mahdollisimman nopeasti ja tavallisesti viimeistään kuukautta ennen lopullista päätöstä tai lopullisia toimenpiteitä koskevan komission ehdotuksen jättämistä 9 artiklan mukaisesti. Jos komissio ei voi välittää tiettyjä tosiasioita tai huomioita sillä hetkellä, se on tehtävä mahdollisimman pian. Ilmoittaminen ei ole esteenä komission tai neuvoston mahdollisesti myöhemmin tekemälle päätökselle ja jos kyseinen päätös perustuu eri tosiasioihin ja huomioihin, näistä on ilmoitettava niin pian kuin mahdollista. Riidanalaisen asetuksen 20 artiklan 5 kohdassa annetaan lisäksi tällaisen lopullisen tiedon saaneille yrityksille oikeus jättää mahdolliset havaintonsa komission vahvistamassa määräajassa, jonka on oltava vähintään kymmenen päivän pituinen.

134 Näiden periaatteiden valossa on siis tutkittava, onko kantajien puolustautumisoikeuksia loukattu hallinnollisen menettelyn kuluessa.

135 Neljäs kanneperuste jakautuu kahteen osaan. Ensimmäisessä osassa kantajat väittävät niiden puolustautumisoikeuksia loukatun siten, että komissio ei ole ilmoittanut niille niiden puolustautumisen kannalta riittävän ajoissa päätöksestään pitää Kundanin ja Tatan välillä käytettyjä hintoja epäluotettavina.

136 Tältä osin on syytä todeta, että komissio ei ole 29.10.1997 päivätyssä, kantajien asiamiehelle osoitetussa kirjeessään ainoastaan pyytänyt selityksiä viimeksi mainittujen harjoittamasta hintapolitiikasta, vaan se on myös ilmoittanut kan-

tajille, että jollei uskottavia selityksiä annettaisi, sen olisi katsottava, etteivät Kundanin Tatalta laskuttamat hinnat ole ”tavanomaisessa liiketoiminnassa” käytettyjä hintoja. Tästä kirjeestä ilmenee riittävän selkeästi komission kanta, jonka mukaan Kundanin Tatalta perimiä hintoja voitaisiin pitää epäluotettavina ja näin jättää ne huomiotta, jolleivät kantajat esittäisi vakuuttavia selityksiä.

- 137 Sitten on todettava, että komissio on kantajille tiedoksi 23.12.1997 lähetetyssä asiakirjassa selittänyt päätöstään olla käyttämättä Kundanin Tatalta laskuttamia hintoja perustana vientihintaa määritettäessä. Se on todennut, ettei näitä hintoja voitu katsoa käytetyn tavanomaisessa liiketoiminnassa siitä syystä, että kantajien oli katsottava olevan yhtiösuhteessa niiden välisen yksinmyyntisopimuksen vuoksi. Näin ollen se ilmoitti kantajille, että vientihinta laskettaisiin niiden hintojen nojalla, joita Tata sovelsi yhteisössä oleviin asiakkaisiinsa.
- 138 On syytä todeta, että vastatessaan edellä mainittuun tiedoksi lähetettyyn asiakirjaan kantajat eivät ole rajoittautuneet kiistämään komission väitettä, jonka mukaan niiden välillä oli yhtiösuhteiden välisen yksinmyyntisopimuksen vuoksi, vaan ne ovat myös esittäneet ne syyt, joiden vuoksi niiden välillä ei voitu katsoa olevan minkäänlaista sellaista hyvitysjärjestelyä, jonka nojalla komissio voisi pitää Kundanin käyttämiä hintoja epäluotettavina.
- 139 Näin ollen on syytä todeta, että sen lisäksi, että kantajille on annettu tilaisuus ilmaista asianmukaisesti näkemyksensä, ne ovat todellisuudessa myös käyttäneet tätä tilaisuutta ja ilmaisseet kantansa sekä niistä päätelmistä, jotka komissio on

tehnyt yksinmyyntisopimuksen ja kantajien omaksuman hintastrategian nojalla, että siitä, onko näiden seikkojen tai muiden seikkojen perusteella mahdollista yleisesti ottaen päätellä, että perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa tarkoitettu hyvitysjärjestely on olemassa.

140 Vielä on todettava, että kantajat olivat jo hallinnollisen menettelyn kuluessa 3.11.1997 päivätyssä kirjeessään ja 23.12.1997 tiedoksi lähetettyä asiakirjaa koskevissa huomautuksissaan esittäneet ne keskeiset perustelut, jotka ne ovat esittäneet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa riitauttaakseen toimielinten päätöksen määrittää vientihinta Tatan hintojen perusteella ja jotka perustuvat Passbook-järjestelmän toimintaan.

141 Näin ollen neljännen kanneperusteen ensimmäinen osa on hylättävä.

142 Toisessa osassa kantajat väittävät, että niiden puolustautumisoikeuksia on loukattu, koska komissio ei ole ilmoittanut niille niiden puolustautumisen kannalta riittävän ajoissa päätöksestään oikeista vientihintaa arvioidun palkkion perusteella.

143 Tämä neljännen kanneperusteen toinen osa on jäänyt ilman kohdetta, koska edellä 89—101 kohdassa on katsottu, että toimielimet ovat tehneet tämän oikaisun lainvastaisesti.

144 Näin ollen neljäs kanneperuste on hylättävä.

Neuvoston toissijaisesti esittämät vaatimukset

Asianosaisten lausumat

- 145 Toissijaisesti ja sen tilanteen varalta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyisi toisen kanneperusteen, neuvosto vaatii kirjelmässään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kumoamaan riidanalaisen asetuksen 1 artiklan vain siltä osin kuin kantajiin sovellettava polkumyyntitulli vahvistetaan siinä korkeammaksi kuin 45,5 prosenttia, joka vastaa sitä tasoa, jota olisi sovellettu, jos toimielimet eivät olisi tehneet riidanalaista oikaisua (ks. edellä 88 kohta).
- 146 Kantajat ovat kiistäneet tämän neuvoston vaatimuksen väittäen, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella ole riidanalaisen asetuksen laillisuusvalvonnassa toimivaltaa muuttaa sitä, vaan ainoastaan kumota se.

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

- 147 Aluksi on syytä todeta, että nyt esillä olevassa asiassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella on ainoastaan velvollisuus valvoa riidanalaisen asetuksen laillisuutta ja ettei sillä ole toimivaltaa käyttää täyttä tuomiovaltaa. Näin ollen vaikka sillä on toimivalta kumota se, sillä ei ole toimivaltaa muuttaa sitä.
- 148 Tämän jälkeen on syytä todeta, että kyseisen oikaisun lainvastaisuus vaikuttaa riidanalaisen asetuksen laillisuuteen vain siltä osin kuin siinä vahvistettu polkumyyntitulli ylittää sen polkumyyntitullin, jota olisi sovellettu, jos tätä oikaisua ei olisi tehty.

- 149 Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin näin ollen kumoaa riidanalaisen asetuksen 1 artiklan vain siltä osin kuin kantajille vahvistettu polkumyyntitulli ylittää sen polkumyyntitullin, jota olisi sovellettu, jos tätä oikaisua ei olisi tehty, se tekee vain arvioinnistaan seuraavat välttämättömät päätelmät asettumatta kuitenkaan vastaajana olevan toimielimen sijaan.
- 150 Näistä syistä ja kaiken edellä esitetyn nojalla riidanalaisen asetuksen 1 artikla on kumottava siltä osin kuin kantajille vahvistettu polkumyyntitulli ylittää sen polkumyyntitullin, jota olisi sovellettu, jollei vientihintaa olisi oikaistu palkkion perusteella.

Oikeudenkäyntikulut

- 151 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan 3 kohdan mukaan jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi, tai jos siihen on muutoin erityisiä syitä, yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan. Kantajien kumoamisvaatimukset on nyt esillä olevassa asiassa todettu osittain perustelluiksi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että tämän yksittäistapauksen asianhaarat tulevat oikein arvioiduiksi päätettäessä, että neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaa 30 prosenttia kantajien oikeudenkäyntikuluista ja että kantajat vastaavat 70 prosentista omia oikeudenkäyntikulujaan.
- 152 Komissio vastaa työjärjestyksen 87 artiklan 4 kohdan nojalla omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN
(laajennettu neljäs jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

- 1) Kumotaan Kiinan kansantasavallasta, Intiasta, Korean tasavallasta, Malesiasta, Taiwanista ja Thaimaasta peräisin olevien ruostumattomasta teräksestä valmistettujen kiinnikkeiden ja niiden osien tuontiin sovellettavan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönotosta 16 päivänä helmikuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 393/98 1 artikla siltä osin kuin Kundan Industries Ltd:n valmistamien ja Tata International Ltd:n viemien tavaroiden viennille Euroopan yhteisöön vahvistettu polkumyyntitulli ylittää sen polkumyyntitullin, jota olisi sovellettu, jollei vientihintaa olisi oikaistu palkkion perusteella.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Neuvosto vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan 30 prosenttia kantajan oikeudenkäyntikuluista. Komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Vilaras

Tiili

Pirrung

Mengozzi

Meij

Julistettiin Luxemburgissa 21 päivänä marraskuuta 2002.

H. Jung

V. Tiili

kirjaaja

laajennetun neljännen jaoston puheenjohtaja